

Oponentský posudek k uznání diplomové práce Mgr. Adama Kobyljanského na téma „Trestněprávní odpovědnost za šíření protiprávního obsahu v prostředí internetu“ za práci rigorózní

Předložená práce Mgr. Kobyljanského se zabývá možnostmi uplatňování trestní odpovědnosti za protiprávní obsah na internetu. Jde nesporně o aktuální téma, v němž se reflektují poznatky nikoli pouze právní, nýbrž i technologické. Právě s ohledem na dynamický vývoj internetového prostředí se pak průběžně mění i způsoby páchaní internetové kriminality a ta se stává průběžně čím dál více sofistikovanější.

Práce se skládá ze 70 stran, resp. 181 295 znaků vlastního textu (počet znaků byl oponentem ověřen na základě zaslaného dokumentu ve formátu .docx). Jde tedy o práci, která rozsahem pouze nepatrně přesahuje minimální počet znaků potřebný pro rigorózní práci ve smyslu čl. 49 odst. 3 opatření děkana č. 17/2017, což však nelze autorovi práce klást k tíži. Práce dále obsahuje dvě přílohy – grafické znázornění statistických údajů o celosvětovém počtu uživatelů sociálních sítí a statistická data z oblasti kyberkriminality v ČR, které autor získal na základě dotazu dle zákona č. 106/1999 Sb. Takovou aktivitu lze jediné kvitovat.

Jazyková a stylistická stránka práce je na výborné úrovni. Autor také dodržuje citační normu. Formální podoba práce je na standardní úrovni. Autor sice vycházel z průměrného počtu zdrojů, je však třeba uvítat, že podstatná část použitých pramenů je zahraniční provenience. Autor do práce také vhodně zakomponoval judikaturu tuzemských soudů i Evropského soudního dvora a Evropského soudu pro lidská práva. V úvodu autor představuje metodologii práce shodně jako její cíle, přičemž lze konstatovat, že cíle práce dosáhl.

Po obsahové stránce se kromě úvodu a závěru práce dělí do tří systematicky vhodně navazujících kapitol. Kapitola první představuje jakýsi úvod do problematiky uplatňování trestní odpovědnosti v prostředí internetu. Autor představuje myšlenky Deklarace nezávislosti kyberprostoru, dle nichž mj. uživatelé internetu uzavírají vlastní společenskou smlouvu při absenci souhlasu s ingerencí státní moci do této oblasti. Vhodně pak navazuje tím, že vyšetřování kybernetické kriminality je do velké míry závislé na spolupráci se soukromým sektorem, která je však funkční zejména v těch oblastech, kde existuje společenská shoda na protiprávnosti určitého chování. Jak sám autor předesílá, stěžejní kapitolu práce představuje kapitola druhá analyzující problematiku trestní odpovědnosti za vlastní publikování a šíření obsahu na internetu. V té autor nejprve poněkud nadbytečně, naštěstí však pouze velmi stručně (stejně tak mohl vynechat i obecný výklad o účastenství na str. 49-50), představuje klíčové instituty trestního práva obecně. Následně se zabývá tím, jak chápat protiprávní obsah na internetu, shodně jako další klíčové pojmy z hlediska možnosti uplatňování trestní odpovědnosti. Dále se autor věnuje skupinám trestných činů, které předpokládají páchaní trestné činnosti na internetu ať již v základních, či kvalifikovaných skutkových podstatách. Lze uvítat vlastní úvahy autora promítnuté do podkapitoly 2.2.6.4., v nichž si všímá určitých na první pohled ne příliš zřejmých obecných specifik trestných činů páchaných na internetu. Dále autor představuje možnosti uplatňování trestní odpovědnosti v případě sdílení protiprávního obsahu prostřednictvím hypertextových odkazů, tzv. inline linkingů či sdílením protiprávního obsahu na sociálních sítích. Třetí, poslední kapitola práce se zaměřuje na právní úpravu odpovědnosti poskytovatelů služeb informační společnosti a to i v závislosti na jednotlivých formách poskytovaných služeb.

Ačkoli je práce převážně popisná, oponent konstatuje, že autor projevil ve zvolené problematice přehled shodně jako perfektní práci s použitými zdroji. Nutno však také

podotknout, že se v práci objevují i vlastní úvahy autora a jeho vlastní analýza (především str. 47-48, 75).

Práce splňuje veškeré náležitosti dle čl. 49 odst. 3 opatření děkana č. 17/2017 a po formální i obsahové stránce splňuje předpoklady kladené na práce rigorózní.

Závěr: Oponent doporučuje uznat diplomovou práci za práci rigorózní.

V Praze dne 29. 3. 2021.

JUDr. Dalibor Šelleng, Ph.D.

oponent